Apariția miraculoasă a Sfintei Treimi

sfântului rus Alexandru de Svir

Republicat de pe: http://proskynitis.blogspot.com/2010/08/blog-post_30.html

Sursă: www.apantaorthodoxias.blogspot.com

Traducere și editare de : www.proskynitis.blogspot.com

Această mare minune s-a întâmplat astfel:

În anul 1508, la vârsta de 60 de ani, Sfântul Alexandru a început să se exerseze cu lupte care întreceau puterile omenești în foame, sete și rezistență la frig, nădăjduind că prin această răceală trecătoare a iernii va evita viitorul iad veșnic. Însă demonii, văzând că sunt combătuți de Sfânt și înțelegând că urmau să fie ostracizați de acesta, au încercat de la început să-l terorizeze. Se arătau uneori ca fiare, alteori ca șerpi, care se năpusteau asupra lui cu șuierat și o ferocitate animalică și îi provocau multe alte ispite.

Într-o noapte, Sfântul Alexandru se ducea la schitul său singuratic, unde obișnuia să se roage singur, când deodată i s-a arătat înainte o mulțime nenumărată de demoni, ca o oaste mare, și au început să sară asupra lui cu furie, scrâșnind din dinți, în timp ce o flacără mare părea că le ieșea din gură și striga la el cu furie:

Pleacă, pleacă de aici, pleacă repede, ca să nu mori rea.

Însă Sfântul, ca un bun războinic al lui Iisus Hristos înarmat cu rugăciune, nu s-a înspăimântat deloc de ei, căci le cunoștea puterea slabă. Iar rugăciunea, ieșind din gura lui ca o flacără aprinsă, mistuia și nimicea toate legiunile neputincioase de demoni.

Sfântul Alexandru și-a continuat apoi călătoria și a ajuns la schitul său singuratic, unde și-a înălțat rugăciunile obișnuite către Dumnezeu, când

deodată i s-a arătat înaintea lui un înger în haine strălucitoare. Văzându-l, Sfântul a simțit frică și groază și, căzând la pământ, a rămas acolo ca mort. Îngerul l-a luat de mână și i-a zis:

Sunt un înger al Domnului și Dumnezeu m-a trimis să vă păzesc de toate înșelăciunile diavolului cel rău și să vă aduc aminte de vedeniile divine pe care le-ați avut în acest loc unde v-ați așezat - căci poruncile Lui trebuie împlinite - Domnul v-a ales să fiți călăuzitor pentru mulți spre mântuirea lor. Vă declar că este voia lui Dumnezeu să zidiți o biserică în acest loc în numele Sfintei Treimi, să adunați frați și să întemeiați o mănăstire.

Și după ce a spus aceste lucruri, îngerul a dispărut.

Însă Sfântul Alexandru iubea pacea și voia să trăiască în ea în toate zilele vieții sale - de aceea se ruga tot mai mult lui Dumnezeu să-l elibereze de orice viclenie a vrăjmașului. Odată, când plecase din coliba sa și, după obiceiul său, se ruga mai multe ore încontinuu, deodată i s-a arătat din nou îngerul Domnului și i-a zis:

-Alexander, așa cum ți-am spus data trecută, zidește o biserică, adună frați și întemeiază o mănăstire, căci mulți care caută să fie mântuiți vor veni la tine și tu trebuie să-i conduci „pe calea mântuirii”.

Și spunând aceste lucruri, îngerul a dispărut din nou.

În anul 1508, când Sfântul își împlinea al 23-lea an în acest deșert și, într-o noapte, în timp ce se afla în chilia sa solitară și se ruga, așa cum îi era obiceiul, deodată o lumină mare a strălucit în locul unde se afla. Sfântul s-a mirat și s-a gândit: „Ce înseamnă asta?” Și îndată a văzut trei oameni venind spre el, îmbrăcați în haine albe și strălucitoare. Erau foarte frumoși și curați, strălucind mai mult decât soarele și sclipind de o slavă cerească de nedescris. Fiecare dintre ei ținea în mână un sceptru.

Când i-a văzut Sfântul, a tremurat din tot corpul, căci l-a cuprins frica și groaza. Și de îndată ce și-a revenit puțin, a încercat să li se închine până la pământ . Dar ei l-au apucat de mână, l-au ridicat și i-au zis:

Ai nădejde, binecuvântatule, și nu te teme.

Și Sfântul a zis:

-Domnii mei, dacă am găsit vreo favoare la ochii voștri, spuneți-mi cine sunteți voi, că, având atâta slavă și splendoare, ați binevoit să veniți la slujitorul vostru, căci n-am văzut niciodată pe nimeni cu o asemenea slavă ca voi.

Ei i-au răspuns:

-Nu te teme, omule al dorințelor dumnezeiești, căci Duhul Sfânt a binevoit să locuiască în tine pentru curăția inimii tale și, precum ți-am mai spus de multe ori, așa îți spun acum că trebuie să zidești o biserică, să aduni frați și să întemeiezi o mănăstire, căci împreună cu tine am binevoit să mântuiesc multe suflete și să le aduc la cunoașterea adevărului.

Auzind acestea, Sfântul a îngenuncheat și, plin de lacrimi, a zis:

- Doamne, cine sunt eu, păcătos, cel mai rău dintre toți oamenii, ca să fiu vrednic să-mi asum astfel de responsabilități precum cele despre care mi-ai vorbit? Sunt slab ca să accept o astfel de misiune. Căci eu, un om nevrednic, nu am venit în acest loc ca să fac ceea ce-mi poruncești, ci mai degrabă ca să plâng pentru păcatele mele.

Imediat ce a spus aceste lucruri, Sfântul s-a întins la pământ, iar Domnul l-a luat din nou de mână, l-a ridicat și i-a zis:

-Ridică-te, ia curaj și putere și fă tot ce ți-am poruncit * .

Sfântul a răspuns:

- Doamne, nu te supăra pe mine că am îndrăznit să te contrazic - spune-mi, în numele cui vrei să fie cinstită biserica pe care dragostea Ta pentru omenire vrea să fie zidită în acest loc?

Și Domnul i-a zis Sfântului:

După cum vedeți pe Cel care vă vorbește în trei persoane, zidiți biserica în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, al Sfintei Treimi „într-o singură esență”. Vă las pacea Mea și pacea pe care v-o dau va fi cu voi.

Și deodată Sfântul L-a văzut pe Domnul cu aripile întinse mergând pe pământ, ca și cum ar fi mers pe jos, și apoi a dispărut.

Sfântul Alexandru a fost cuprins de o mare bucurie și frică și a mulțumit din inimă lui Dumnezeu, care iubește atât de mult omenirea, pentru aceasta. Apoi a început să se gândească cum și unde va construi biserica. După ce s-a gândit mult și s-a rugat lui Dumnezeu pentru aceasta, într-o zi a auzit deodată un glas vorbindu-i de sus. Ridicând privirea, Sfântul a văzut un înger al lui Dumnezeu, îmbrăcat într-o mantie și coconi, stând în aer cu aripile întinse și în același fel cum i se arătase odată marelui Pahomie, cu mâinile întinse spre cer, zicând: „Sfânt este singurul Domn, Iisus Hristos, spre slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.” Și apoi i-a zis Sfântului:

- Alexandru, să se zidească biserica în acest loc, în numele Domnului care ți S-a arătat în trei persoane, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, Treimea cea nedespărțită.

Și spunând acestea, a făcut semnul crucii cu mâna în locul acela și a dispărut. Sfântul s-a bucurat foarte mult de această vedenie, l-a slăvit pe Dumnezeu, care nu i-a părăsit rugăciunea, și în locul acela a pus o cruce.

* Notă OODE: Este interesant că sfântul a fost împiedicat prima dată să se închine celor trei îngeri (mesageri), în timp ce a doua oară i s-a permis să se închine. De ce? Se pare că prima dată, ÎNAINTE să știe măcar că vede o imagine a Dumnezeului Treunic, și deși era îngrozit, a vrut să se închine vizitatorilor săi minunați „cu onoare”, ca și cum ar fi fost clădiri. De aceea a fost împiedicat. A doua oară, însă, se închină CU ÎNVINȚĂ, motiv pentru care Domnul îi permite să I se închine, așa cum se cuvine lui Dumnezeu.